

provincie **HOLLAND**
ZUID

Bezwarencommissie

VERSLAG

Vergaderdatum:

20 juni 2024

Datum vaststelling:

12 juli 2024

Aanwezig

Leden commissie en secretaris:

E.D.M. Knegt, voorzitter

G.J. de Haan-Kamphorst en

R. van Baaren, leden

I.R. van der Veen, secretaris

Bezwaarden:

Stichting Natuurrijk, vertegenwoordigd

door

Stichtingen Animal Rights en

Fauna4Life, bijgestaan door

Vertegenwoordigers Gedeputeerde Staten:

Derdebelanghebbenden:

Faunabeheereenheid Zuid-Holland

(hierna: FBE) vertegenwoordigd door

Enkele toehoorders

De voorzitter opent de hoorzitting en deelt mee dat van de hoorzitting door de secretaris een opname wordt gemaakt ten behoeve van het verslag en – desgevraagd – dat het andere aanwezigen niet is toegestaan om opnames te maken.

De voorzitter en stelt aan de orde de behandeling van de bezwaarschriften namens Stichting Natuurrijk (hierna: Bezwaarde I) en Stichtingen Animal Rights en Fauna4Life (hierna: Bezwaarden II) tegen het besluit van het college van 5 februari 2024 tot het verlenen van een ontheffing krachtens de Wet natuurbescherming (hierna: de Wnb) voor het vangen en doden van vossen, alsmede het beschadigen en vernielen van hun vaste voortplantings- en rustplaatsen en voor aanvullende middelen en maatregelen die nodig zijn voor de uitvoering.

De voorzitter checkt of partijen alle stukken hebben ontvangen; te weten het procesdossier, het verweerschrift met bijlagen en een e-mail van 18 juni 2024 met als bijlage een brief van Zuid-Hollands Landschap van 6 juni 2024. Partijen geven aan de stukken te hebben ontvangen. De heer merkt op dat hij een e-mail heeft ontvangen met een mededeling over intrekking van de e-mail van 18 juni 2024, maar dat hij de e-mail van 18 juni 2024 met de bijlage heeft gelezen.

De voorzitter geeft Bezwaarde I en Bezwaarden II gelegenheid om hun bezwaarschriften nader toe te lichten.

Mevrouw deelt namens Bezwaarden II een pleitnotitie uit, die vervolgens is voorgedragen en die hier als herhaald en ingelast wordt beschouwd.

De voorzitter geeft de heer het woord.

Mevrouw merkt op dat de heer een pleitnotitie aan haar heeft uitgereikt, die hij weer heeft ingenomen. De heer deelt mee dat hij de pleitnotitie later opnieuw zal uitreiken. Hij licht toe dat hij deze pleitnotitie weer heeft ingenomen, omdat hij haar zelf nog nodig heeft en maar één exemplaar bij zich heeft.

De heer merkt namens het college op dat de heer hem geen pleitnotitie heeft uitgereikt.

De voorzitter besluit dat ervan moet worden uitgegaan dat de pleitnotitie niet is overgelegd en geeft aan dat de heer een mondeling pleidooi kan houden.

De heer namens Bezwaarde I:

Bezwaarde I heeft als taak de natuur te verrijken. Zij heeft haar uiterste best gedaan om vossen en andere predatoren naar haar natuurdomein "Natuurrijk" te lokken. Predatoren zijn belangrijk voor het evenwicht in de natuur. Natuurdomein "Natuurrijk" is inmiddels drie keer zo groot als voorheen en beslaat 3,5 ha. Op 6 maart 2022 werd binnen natuurdomein "Natuurrijk" een vos gesignaleerd. Nadat jagers op het terrein naast natuurdomein "Natuurrijk" drie vossen hadden gevangen, zijn er geen vossen meer binnen natuurdomein "Natuurrijk" waargenomen. Bezwaarde I heeft er dus groot belang bij om op te komen tegen het bestreden besluit.

De vos is een alleseter. Hij eet ook kadavers. Het is belangrijk dat kadavers in de natuur blijven en niet worden meegenomen door jagers. Vossen houden de stand van muizen en ratten laag, lijken wilde katten en andere vossen weg te houden en houden de weidevogels actief. Vossen zorgen voor evenwicht in de natuur en verrijking van de natuur. Het doden van vossen leidt er alleen maar toe dat meer jongen worden geboren en dat meer verspreiding van ziektes plaatsvindt. Bovendien veroorzaakt het jagen op vossen ook veel leed en stress onder andere dieren.

Op allerlei vragen en voorstellen die Bezwaarde I naar voren heeft gebracht tijdens een bijeenkomst op het provinciehuis op 2 mei 2024 heeft zij nauwelijks reactie gekregen. Het gaat bijvoorbeeld om de vraag wat is voorgeschreven om ongewenste bijvangsten en ongelukken te voorkomen en welke controle er is op de uitvoering van de jacht en haar voorstel om de maaginhoud van vossen te onderzoeken om vast te stellen of weidevogels zijn gegeten. Ook gaat het om haar voorstel om ontheffing voor een korte periode te verlenen en in die periode onafhankelijk onderzoek in te stellen naar de effectiviteit van de ontheffing.

Het college doet niets om te voorkomen dat de aangelegde kale weides geen snackplekken voor predatoren worden en aan het gebruik van dodelijke lokmiddelen. Verder zijn er nog educatieve en ethische bezwaren tegen de verleende ontheffing. De vos is een zeer geliefd dier bij veel mensen.

De overheid dient bij te dragen aan educatieve en didactische doelstellingen door haar inwoners eerbied voor het leven, waardering van de rijkdom aan levende organismen en de samenhang in de natuur bij te brengen. Bezwaarde I levert hieraan reeds vanaf de zeventiger jaren een bijdrage. Dat is bij de provincie bekend. Destijds stond er binnen natuurdomein "Natuurrijk" een caravan, die volgens het college verwijderd moest worden. Na protest hiertegen tijdens een bijeenkomst van provinciale staten is op 5 juni 1979 besloten dat de caravan toch mocht blijven staan. In het besluit staat dat bij natuurdomein "Natuurrijk" sprake is van een idealistische aanpak wat betreft de liefde voor de natuur. Verder staat hierin dat aannemelijk is gemaakt dat de jeugd liefde voor de natuur wordt bijgebracht door middel van werkzaamheden en onderwijs binnen natuurdomein "Natuurrijk" en dat de provincie het belang hiervan inziet en hieraan grote waarde hecht. Volgens het besluit heeft de provincie het aannemelijk geacht dat de caravan een belangrijke en noodzakelijke rol bij deze activiteiten vervulde. Inmiddels heeft natuurdomein "Natuurrijk" duizenden bezoekers, onder wie leerlingen, getrokken. Recent is er nog les gegeven over predatoren.

Zuid-Hollands Landschap en Vogelbescherming communiceren hun standpunt over het doden van de vos niet naar hun leden en donateurs.

De achteruitgang van de stand van weidevogels wordt veroorzaakt door de intensiteit van het agrarisch beheer en niet door de vos. Er zijn bovendien allemaal andere dieren die ook prederen op de weidevogel. Er zijn heel veel maatregelen te nemen om de stand van de weidevogel te verbeteren. Door de provincie wordt niet al het mogelijke gedaan. Het gevaar bestaat dat steeds opnieuw ontheffing zal worden verleend.

Wat kan worden gedaan om de weidevogels te beschermen, is het verspreiden van schelpkalk, een behoorlijk deel van percelen braak laten liggen, stroken inzaaien met inheemse planten, een verbod instellen op het gebruik van mestslangen, van binnen naar buiten maaien en het aanplanten van lage doorn- en bessenstruiken. Van belang is verder dat de aanleg van kale weiden wordt gestopt, want die zijn snackplekken voor vele predatoren. Zij kunnen zo heel gemakkelijk de nesten vinden. Bovendien blijven de kuikens veel te lang in de snackgebieden door gebrek aan voedsel zoals bloemstroken met insecten. Door gebrek aan hogere planten, lage dichte doornstruiken en diepe, bochtige op het zuiden gerichte greppels kunnen de kuikens geen veilige schuilplaats vinden. Daarbij komt dat alle greppels recht zijn, terwijl bochtige greppels veel veiliger zijn. Een maatregel die volkomen nieuw is en nog niet eerder naar voren is gebracht, is het bevorderen van de stand van muizen, mollen, ratten, hazen en fazanten door het instellen van een jachtverbod voor deze dieren zodat vossen en andere predatoren minder aandacht hebben voor weidevogels. Een andere nog niet eerder genoemde maatregel is het aanleggen van voor vossen ondoordringbare beplantingsstroken waarbinnen de weidevogels kunnen verblijven. Tenslotte is er nog de mogelijkheid van een verbod op onnodige verstoring in de broedtijd door een jachtverbod in die periode. Het 'Vossenmoordplan' is een vorm van 'suboptimalisatie', gefixeerd op de vos, terwijl er ontzettend veel oorzaken zijn van de achteruitgang van de stand van de weidevogel en mogelijkheden om hiervoor oplossingen te vinden.

De voorzitter vraagt aan het college of er vooruitlopend op de vragen van de bezwarencommissie behoefte bestaat tot het geven van een toelichting.

De heer namens het college:

Wat betreft de richtsnoeren die zijn aangehaald namens Bezwaarden II, geldt zoals ook in het verweerschrift staat, dat paragraaf 3.3 niet wordt genoemd in artikel 1.1, lid 3 van de Wnb. Dat betekent dat de richtsnoeren niet van toepassing zijn. Wat betreft de namens Bezwaarden II aangehaalde 'Reeën-uitspraak' gaat het om overweging 6.2. Er spelen in die zaak niet dezelfde belangen als de belangen die spelen in deze zaak. In die zaak ging het namelijk om het belang van de verkeersveiligheid en in deze zaak om het belang van bescherming van de flora en fauna. Wat van belang is, is dat in die zaak is geoordeeld dat niet alle maatregelen hoeven te worden toegepast voordat tot afschot mag worden overgegaan.

De voorzitter geeft de Faunabeheereenheid de gelegenheid tot het geven van een reactie.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Het enige middel dat echt helpt, is het plaatsen van rasters. Maar daaraan zitten allemaal nadelen. Rasters houden ook andere dieren tegen. Deze maatregel kost niet alleen veel geld, maar heeft ook nadelen voor de natuur. Verder is het zo dat de Habitatrichtlijn in deze zaak niet van toepassing is.

De voorzitter geeft aan over te gaan tot het stellen van vragen door de bezwarencommissie, te beginnen met vragen over de ontvankelijkheid van Bezwaarde I en geeft het woord aan mevrouw

Mevrouw vraagt aan Bezwaarde I of zij ook activiteiten ontplooit buiten natuurdomein "Natuurrijk".

De heer namens Bezwaarde I:

Er is een rapport genaamd Natuurbouwstenen in de polder, dat in opdracht van de provincie is vervaardigd in 2022. In dit rapport staan ongeveer 20 natuurbouwstenen, waaronder bijvoorbeeld natuurlijke oevers en greppels. Binnen natuurdomein "Natuurrijk" wordt geprobeerd de natuurbouwstenen zoveel mogelijk te realiseren, om die als voorbeeld te laten zien aan anderen, zoals grondeigenaren en pachters. Zij kunnen daardoor zien wat zij kunnen doen om op hun percelen de biodiversiteit te verbeteren. Bezwaarde I wil aldus beïnvloeden dat de wijze waarop zij haar perceel onderhoudt navolging krijgt. Hiertoe worden ook rondleidingen verzorgd binnen natuurdomein "Natuurrijk".

De voorzitter vraagt het college om een reactie.

De heer namens het college:

Wat betreft de functionele dimensie geldt dat de omschrijving daarvan in de statuten breed is. Hiermee is bezwaarde I onvoldoende onderscheidend ten opzichte van andere stichtingen. Daarnaast zijn de feitelijke werkzaamheden van Bezwaarde I vrij beperkt.

De voorzitter geeft aan over te gaan tot de inhoudelijke bespreking van de zaak en geeft de heer het woord.

De heer vraagt aan de Faunabeheereenheid waarom de ontheffing is aangevraagd voor een langere periode dan de vorige ontheffing.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

De vorige keer ging het om een ontheffing voor een periode van 6 jaar. Van vossen is bekend dat het beheer voor langere tijd uitgevoerd zal gaan worden. Waarom zou dan een ontheffing voor 6 jaar worden aangevraagd als die ook voor een langere periode kan worden aangevraagd. Bij de ontheffing hoort wel dat er veel monitoring plaatsvindt. Er is ook nog een praktisch aspect. In de vorige ontheffingsperiode kon bijna geen gebruik worden gemaakt van de ontheffing door juridische procedures. De ontheffing was al verlopen voordat die door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) werd behandeld. Maar de fundamentele reden voor het aanvragen van de ontheffing voor een langere periode is dat de Faunabeheereenheid het beheer langdurig nodig acht.

Mevrouw [] vraagt wat het gevolg is van de monitoring voor de ontheffing.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

Als er geen probleem voor de weidevogels meer zou zijn, kan de ontheffing worden ingetrokken. De verwachting is evenwel dat er niet iets gaat wijzigen. Bij de monitoring wordt gekeken of de goede weg wordt gevolgd en of het beheer al dan niet moet worden aangepast.

Mevrouw [] vraagt of er geen noodrem of een aanpassingsverplichting van de ontheffing geldt als bijvoorbeeld na 4 jaar blijkt dat het goed gaat met de stand van de weidevogel.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

Ook als het goed gaat, betekent dat niet dat met vossenbeheer kan worden gestopt. Als wordt gestopt, gaat de situatie weer achteruit. Mochten er opeens heel veel weidevogels zijn, dan zou de ontheffing niet meer nodig zijn en kunnen worden ingetrokken. Maar dit is een zeer onwaarschijnlijk scenario.

De heer [] vraagt aan het college of het gebruikelijk is dat voor 10 jaar een ontheffing wordt verleend.

De heer [] namens het college:

Het is van belang om het beheer continuïteit te geven. Het faunabeheer wordt na 5 jaar geëvalueerd.

De heer [] vraagt wat dat betekent voor de ontheffing.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

De ontheffing is gebaseerd op het Faunabeheerplan. Er zijn ook Faunabeheerplannen die een kortere periode beslaan, afhankelijk van de situatie. Als gezegd, continuïteit in het beheer is belangrijk. Het is volkomen onwaarschijnlijk dat het beheer van de vos niet meer nodig zal zijn op korte termijn.

De heer [] merkt op het belangrijk te vinden als er onafhankelijk onderzoek wordt verricht, omdat er nu duidelijk sprake is van de situatie dat de slager zijn eigen vlees keurt.

De heer [] vraagt of er verder nog verschil zit tussen de vorige ontheffing en de thans bestreden ontheffing.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

Dat is niet het geval. In het beheer zijn er geen verschillen ten opzichte van de vorige periode. Er is alleen een technisch verschil in die zin dat destijds gebruik werd gemaakt van de vrijstelling en nu alles in de ontheffing is opgenomen.

De heer [] merkt op dat de vos niet Europeesrechtelijk is beschermd en de weidevogel wel. Het toetsingskader is artikel 3.8, vijfde lid, van de Wnb dat een omzetting is van artikel 16, eerste lid, van de Habitatrichtlijn en analoog wordt toegepast. De vereisten zijn a) er mag geen andere bevredigende oplossing bestaan en b) de ontheffing moet nodig zijn. Bij het nodig zijn, gaat het om het belang van de bescherming van de weidevogel. De heer [] vraagt het college of dit belang ook in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling of er een andere bevredigende oplossing is.

De heer [] namens het college:

Uit de jurisprudentie volgt dat moet worden gekeken naar het doel van de ingreep. Het doel van de ingreep is dat vossen worden gedood in het belang van de bescherming van de weidevogels.

Mevrouw [] namens Bezwaarden II:

Met de jurisprudentie wordt klaarblijkelijk bedoeld de uitspraak van de Afdeling van 13 september 2023. Die uitspraak is onbegrijpelijk. Het doel is de bescherming van de weidevogel. Het afschieten van vossen kan een middel zijn. Nu wordt gedaan of de enige manier om het doel van de bescherming van de weidevogel te bereiken, is om iets tegen de vossen te doen. Maar er kunnen allemaal andere maatregelen worden getroffen. Bij een geschikt leefgebied moeten de weidevogels zichzelf beter kunnen beschermen, ook tegen de vos. Het is een 'kort door de bocht' zinsnede in de uitspraak dat vossen gedood moeten kunnen worden om weidevogels te beschermen. Zo zien Bezwaarden II dat niet. In andere zaken is dit niet voorgekomen. Bij bijvoorbeeld een verleende ontheffing voor steenmarters is niet alleen gekeken naar de oplossing van het doden van steenmarters. Er lopen andere zaken waarbij is gevraagd om kritisch naar deze uitspraak te kijken.

De heer [] namens het college:

Het college volgt uiteraard de uitspraak van de Afdeling. Het doel is niet om de vossen te doden. Er worden allerlei maatregelen getroffen om weidevogels te beschermen. Dit is duidelijk beschreven in het Faunabeheerplan en het verweerschrift.

De heer [] vraagt of de uitspraak van 13 september 2023 past in een bestendige lijn van de Afdeling.

De heer [] namens het college:

Voor het college is het een belangrijke uitspraak.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

Er worden verschillende maatregelen ingezet. Het doden van de vos is één van deze maatregelen.

Het is dus feitelijk onjuist dat alleen maar vossen worden gedood ter bescherming van weidevogels. Maar het doden van de vos is wel een noodzakelijke maatregel.

De heer [] namens het college:

Populatiebeheer is helaas noodzakelijk. Binnen een aantal natuurgebieden gaat het op dit moment niet goed. Er wordt van alles gedaan om de stand van de weidevogel op orde te brengen. In het Natuurbeheerplan staat een ideaalplaatje voor de toekomst. Maar in de tussentijd is het college volop met agrarische collectieven en boeren bezig om het leefgebied van de weidevogel op orde te brengen. Er staan inmiddels honderden plas-dras pompen in de polders. Maar bijvoorbeeld een hele Krimpenerwaard of Alblasserwaard onder water zetten, is niet mogelijk. Er wordt ook geïnvesteerd in het leefgebied van de weidevogel om het voor predatoren onaantrekkelijk te maken.

De heer [] namens bezwaarde I:

Volgens de Jagersvereniging wijst onderzoek herhaaldelijk uit dat populaties niet afnemen door de jacht. Bovendien krijgen vossen veel meer jongen als er meer biotopen vrij zijn en doden zij elkaar als het te druk wordt. In streken en landen, bijvoorbeeld Luxemburg, waar vossen niet worden vervolgd, doen zich geen problemen voor.

De heer [] vraagt het college of onderzoeken uitwijzen dat er consensus is over de noodzaak tot het doden van vossen.

De heer [] namens het college:

Ja, in dit verband is van belang het Aanvalsplan Grutto, waaruit volgt dat het voor de weidevogel noodzakelijk is dat alle zeilen worden bijgezet; dus én zorgen dat de habitat voor de weidevogel op orde komt én predatiebeheer uitvoeren. Er zit ook een publicatie bij de stukken, die aantoont dat zonder afschot het broeiproces van grutters zwaar onvoldoende is en dat er na afschot een florierende populatieomvang van de weidevogel is.

De voorzitter vraagt het college of het plaatsen van rasters een optie is bij kleine weidevogelgebieden.

De heer [] namens het college:

Onbekend is om welk klein gebied het dan zou gaan. Op de kaart behorend bij de verleende ontheffing staat bijvoorbeeld de gehele Krimpenerwaard, maar dat is geen klein gebied. Heel lokaal, als er een paar percelen zijn waar heel veel weidevogels aanwezig zijn, is deze oplossing te overwegen. Maar ook is aangegeven dat met rasteren veel tijd is gemoeid en dat rasters voor veel verstoring zorgen. Er moet daarom altijd een afweging worden gemaakt of rasteren de moeite waard is. Met kleine gebieden worden wellicht gebieden bedoeld van een paar honderd hectare. Het is niet mogelijk om die geheel van rasters te voorzien.

Mevrouw [] namens Bezwaarden II:

Het college doet deze kwestie op deze manier heel gemakkelijk af. Er zijn kleine gebieden die naast een dorpskern liggen. Het gebied van de Krimpenerwaard is groot, maar er zijn ook redelijk wat gebieden die niet zo groot zijn. Het kan niet de bedoeling zijn dat Bezwaarden II de omvang

van deze gebieden moeten uitrekenen en aan hun ecooloog moeten vragen of daaromheen een raster kan worden geplaatst.

De heer namens het college:

Op de kaart die de gele provincie beslaat, ziet alles er klein uit. Maar ook de kleinste gebieden hebben een omvang van 100 hectare of meer. De werkelijkheid inschatten op basis van de kaart is ingewikkeld.

De heer namens Bezwaarde I:

Zo'n kaart is waardeloos. Zo is er ook bijvoorbeeld niet op te zien binnen welke gebieden er niet gejaagd mag worden.

Mevrouw vraagt hoe de ontheffing zich verhoudt tot de verschillende gebieden, zoals de bufferzone van 5 kilometer, de bebouwde kom en het perceel van Bezwaarde I.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

De ontheffing is ook geldig binnen de bebouwde kom. Op grond van de Wnb is het verboden om het geweer te gebruiken binnen de bebouwde kom. Daar mogen wel vangkooien worden neergezet. Hiervan wordt weinig gebruik gemaakt. Er zijn 19 vossen gevangen in het afgelopen seizoen. De bebouwde kom ligt binnen het gebied waarvoor de ontheffing geldt.

De heer namens het college:

Er moet om te kunnen optreden tegen de vos altijd toestemming zijn van de grondeigenaar. Vossenbestrijding op het perceel van Bezwaarde I is dus niet mogelijk.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Er is toestemming nodig van degene die de rechten heeft op het betreffende perceel. Een ontheffing kan bovendien alleen worden gebruikt op het eigen terrein.

De heer namens Bezwaarde I:

Het klopt niet dat bijna de gehele provincie Zuid-Holland beheergebied is. De kaart is onbruikbaar voor handhavers om op te treden tegen onrechtmatige jacht.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Alle uitvoerders hebben een toestemmingsformulier voor hun specifieke gebied. Op basis van dit formulier is er controle mogelijk. De kaart behorend bij de ontheffing is alleen bedoeld om de buitengrenzen van de gebieden aan te geven waar vossenbeheer mogelijk is.

De heer namens Bezwaarde I:

In de praktijk is het voor handhavers heel lastig om te weten te komen of jagers jagen op terrein waarvoor zij toestemming hebben.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Er zit een kaart bij het toestemmingsformulier.

De voorzitter vraagt aan Bezwaarden II waaruit zij opmaken dat de bufferzone niet steeds maximaal 5 kilometer is.

Mevrouw namens Bezwaarden II:

Bezwaarden II kunnen zich, gelet op wat eerder is vermeld over de enorme omvang van de beheergebieden, niet voorstellen dat de afstand van dorpskernen die binnen de beheergebieden liggen tot aan de open graslanden maar 5 kilometer is. Bezwaarden II vragen zich daarom af waarom binnen de bebouwde kom die in veel gebieden heel ver van open graslanden af ligt een vangkooi mag worden geplaatst voor het vangen van vossen. Het gaat om enorme gebieden waarvoor de ontheffing geldt en niet is te controleren of de bufferzone maar 5 kilometer is.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Vooral in de gebieden in het noorden van de provincie is er erg veel open grasland. Als daar een strook van 5 kilometer omheen wordt getrokken, is inderdaad sprake van een vrij groot gebied. De bebouwde kom is ingetekend, maar binnen de bebouwde kom mag het geweer niet worden gebruikt. Bezwaarden II hebben niet vermeld waar volgens hen de bufferzone meer is dan 5 kilometer.

Mevrouw wijst namens Bezwaarden II op de kaart een gebied aan en vraagt of dit volgens het college een bufferzone is van slechts 5 kilometer.

De heer namens het college:

Nee, die is in totaal dus 10 kilometer. De gehele provincie is maar 50 kilometer breed.

De heer namens het college:

Het groene gedeelte op de kaart is open grasland. Tot aan de buitenzijde van de beheergebieden is er een bufferzone van maximaal 5 kilometer. Dit is goed nagerekend.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Er is bij het bepalen van de bufferzone van maximaal 5 kilometer gebruik gemaakt van een GIS-programma.

De voorzitter vraagt of bij het verlenen van de ontheffing rekening is gehouden met de schoontijd.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

Het beheer wordt in principe uitgevoerd vanaf december tot 1 april. Dus 4 maanden is er sprake van effectief beheer. Daarna wordt in principe alleen opgetreden als er nog een vos rondloopt. In principe wordt er in de zomerperiode niet opgetreden. Dat staat ook in het Faunabeheerplan. Alleen in uiterste gevallen wordt dan opgetreden.

De voorzitter merkt op dat dit niet in de ontheffing staat.

Mevrouw namens de Faunabeheereenheid:

In de Wnb is de verplichting neergelegd dat een ontheffing moet worden uitgevoerd conform het Faunabeheerplan.

De heer [] namens Bezwaarde I:

Het is vreemd dat optreden tegen de vos na 1 april niet meer mag, behalve als er nog een vos rondloopt.

Mevrouw [] namens de Faunabeheereenheid:

Er heeft een afweging plaatsgevonden. Geprobeerd wordt de vossen weg te halen ter bescherming van weidevogels. Als op het moment dat de vogels broeden er toch nog vossen rondlopen, kan niet worden gezegd: 'We doen helemaal niks meer'.

De heer [] namens Bezwaarde I:

De vos is gek op muskusratten en bunzings. Er wordt niets gedaan om de stand van deze dieren te bevorderen. Dit zou een oplossing kunnen zijn. Bezwaarde I doet dit op haar perceel.

De voorzitter stelt partijen in de gelegenheid tot het maken van slotopmerkingen in de tweede ronde. Geen van de partijen maakt van deze gelegenheid gebruik.

De voorzitter constateert dat de bezwarencommissie voldoende is ingelicht, dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng en sluit vervolgens de hoorzitting.

De heer [] biedt mevrouw [] na de sluiting van de hoorzitting zijn pleitnota aan.

Mevrouw [] merkt op dat ze de pleitnota niet in ontvangst kan nemen, omdat anderen daar niet over beschikken. Over het aanbod van de heer [] om de pleitnota per mail te sturen, zodat deze kan worden rondgestuurd, merkt mevrouw [] op dit onwenselijk te vinden, omdat de hoorzitting is gesloten.

De bezwarencommissie,

Namens deze,

De secretaris,

I.R. van der Veen